

Sygn. akt II UK 27/18

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z wniosku R. O.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.
o prawo do emerytury,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 27 lutego 2019 r.,
skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 września 2017 r., sygn. akt III AUa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od organu rentowego na rzecz R. O. kwotę 257 (dwieście pięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 czerwca 2016 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. (organ rentowy) odmówił R. O. (wnioskodawca) prawa do emerytury w obniżonym wieku, z uwagi na niewykazanie 15 lat pracy w warunkach szczególnych. W wyniku odwołania wnioskodawcy wyrokiem z 29 listopada 2016 r., VII U [...] Sąd Okręgowy w G. zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając wnioskodawcy emeryturę od 1 czerwca 2016 r. Apelację od powyższego wyroku Sądu Okręgowego złożył organ rentowy. Wyrokiem z 27 września 2017 r., III AUa [...] Sąd Apelacyjny w [...] zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od 17 lipca 2017 r., oddalając odwołanie w pozostałej części.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł organ rentowy. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance jej oczywistej zasadności, która w ocenie organu rentowego przejawia się niewykazaniem przez wnioskodawcę 15 lat pracy w warunkach szczególnych z uwagi na niemożność zaliczenia wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych służby wojskowej, z powodu zbyt późnego zgłoszenia się wnioskodawcy do pracy po jej ukończeniu.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną organu rentowego wnioskodawca wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) wymaga przedstawienia, w czym wyraża się oczywista zasadność skargi oraz argumentacji wykazującej, że istotnie skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (postanowienie Sądu Najwyższego z 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, LEX nr 1124094). Celem sformułowania powyższej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest wykazanie oczywistego naruszenia konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacji, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (postanowienie Sądu Najwyższego z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, LEX nr 1232793).

Sąd Najwyższy stwierdza, że organ rentowy nie wykazał, by Sąd Apelacyjny dopuścił się naruszenia prawa, które spowodowałoby wydanie oczywiście wadliwego orzeczenia. Przede wszystkim organ rentowy nie wskazał przepisu, którego naruszenia miałby się dopuścić Sąd drugiej instancji. Co więcej w

uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania organ rentowy kontestuje ustalenia faktyczne, przy jednoczesnym braku zarzutów procesowych w podstawach skargi. W tych okolicznościach Sąd Najwyższy pozostaje związany ustaleniami faktycznymi, dokonanymi przez Sąd Apelacyjny, z których nie wynika, by wnioskodawca zbyt późno zgłosił się do pracy po zakończeniu okresu służby wojskowej. Oznacza to, że brak jest podstaw do merytorycznego rozpoznania skargi kasacyjnej.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji stosownie do art. 398⁹ § 2 k.p.c.